

## Usnesení

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Karel Podolka a soudci JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Pavel Pavlík, JUDr. Petr Příhoda a JUDr. Marie Žiškova, o návrhu Městského soudu v Praze na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi Městským soudem v Praze a Vrchním soudem v Praze, za účasti žalobce L. P., a žalovaného Ministerstva vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, ve věci žaloby o určení, že rozhodnutí o odvolání nenabylo právní moci, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 14 Nc 1488/2003,

t a k t o :

**Návrh se odmítá.**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem došlým zvláštnímu senátu pro rozhodování některých kompetenčních sporů dne 23. 12. 2003 obrátil se na tento senát Městský soud v Praze a požádal, aby zvláštní senát rozhodl spor o věcnou příslušnost, vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. b) zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (v dalším textu „kompetenční spor“) mezi Vrchním soudem v Praze a Městským soudem v Praze ve věci tohoto soudu vedené pod sp. zn. 14 Nc 1488/2003.

Z předložených spisů vyplynuly tyto pro rozhodnutí podstatné skutečnosti:

Žalobou adresovanou Vrchnímu soudu v Praze, kterému byla doručena dne 25. 6. 2003, se žalobce domáhal určení, že rozhodnutí ministra vnitra ČSFR ze dne 27. 12. 1990, čj. SP-6435/KP-90, nenabylo právní moci, a dále žádal, aby soud žalovanému uložil toto rozhodnutí žalobci doručit. V žalobě tvrdil, že na základě rozhodnutí ředitele Krajské správy SNB v Ostravě ze dne 7. 6. 1990 byl podle § 100 odst. 1 písm. g) zákona č. 100/1970 Sb., o služebním poměru příslušníků Sboru národní bezpečnosti, propuštěn ze služebního poměru. Toto rozhodnutí napadl odvoláním; rozhodnutí o odvolání však žalobci nikdy nebylo doručeno a žalobce uvedené rozhodnutí našel až v roce 1998 při nahlédnutí do svého personálního spisu.

Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 17. 11. 2003, čj. Nc 290/2003-6, podle § 104b odst. 2 s. ř. s. rozhodl, že k projednání a rozhodnutí věci není věcně příslušný a věc postoupil Městskému soudu v Praze. Vrchní soud své rozhodnutí zdůvodnil tím, že žalobce nenapadá rozhodnutí žalovaného, ale domáhá se ochrany proti nečinnosti správního orgánu; jde tedy o věc správního soudnictví (§ 4 odst. 1 písm. b) s. ř. s.).

Městský soud v Praze s názorem vrchního soudu nesouhlasil a zvláštnímu senátu předložil návrh na rozhodnutí kompetenčního konfliktu. Z jeho pohledu věc nejenže nenáleží do správního soudnictví, ale nespadá do pravomoci soudů vůbec. O

návrhu, který žalobou proti nečinnosti správního orgánu není, by měl rozhodnout soud, u něhož takový návrh původně napadl, tj. Vrchní soud v Praze.

Zvláštní senát se především musel zabývat podmínkami, za nichž může věc projednat a o ní rozhodnout.

Zvláštní senát podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o věcnou příslušnost vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví [§ 1 odst. 1 písm. b) zákona č. 131/2002 Sb.].

Z předloženého soudního spisu a také ze samotného návrhu ale vyplývá, že věc nespadá do pravomoci soudů vůbec; v tomto ohledu je třeba městskému soudu přisvědčit. Pak tu ovšem logicky není ani soud, který by byl věcně příslušný žalobu projednat a věcně o ní rozhodnout. Je třeba se tedy držet zásady, že o takovém podání rozhodne soud, jemuž je adresováno, tzv. „soud adresy“. V projednávané věci tomu tak nebylo a Vrchní soud v Praze - domnívaje se nesprávně, že se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti správního orgánu - věc postoupil Městskému soudu v Praze, jehož nedůvodně považoval za soud věcně příslušný.

Není-li tu soud, v jehož pravomoci je o návrhu meritorně rozhodnout (lhostejno zda kladně či záporně), chybí jedna ze základních podmínek řízení. Zkoumání těchto podmínek se musí zásadně dít bezprostředně po zahájení řízení, nicméně soud je povinen tyto podmínky sledovat po celou dobu řízení. Dojde-li tedy k tomu, že soud, u něhož bylo řízení zahájeno, neodhalí chybějící podmínku řízení, pro kterou je třeba řízení zastavit, a namísto toho věc pravomocně postoupí soudu jinému, je na tomto soudu (zde: Městském soudu v Praze), aby se sám s nedostatkem podmínky řízení vypořádal.

Ze shora uvedeného je zřejmé, že pro rozhodování zvláštního senátu o kompetenčním sporu tu není místa. Žádný kompetenční spor mezi soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví nevznikl. Samotné podání návrhu a tvrzení navrhovatele o jeho existenci jej přitom založit nemůže. Návrh byl proto odmítnut jako předčasný, a to za přiměřeného použití ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2005

JUDr. Karel Podolka  
předseda zvláštního senátu